Vocabularius juris utriusque

Strassburg: [Georg Husner], 27 May 1500 Seite 119

peccauit. Itē nō onerat̄ heres in infinitū fideicōmissum soluere. Itē in stipulatiōe dāni infecti nō debet q̄s in infinitū esse obligatus. ⁊ sic de alijs. et merito reprobat̄ infinitas. q꜡ multitudo est canonib꜡ inimica. de p̄bē. q꜡ intantū. ⁊ onerosa m̄ltitudo nil hꜫ honesti. in aut. de referen. pala. §. ꝓpterea igit̄. col. ij. ⁊ de h̄ hēs plures ꝯcor. de eta. et q̄li. c. pe. vide de h̄ ꝑ Jo. an. in glo. cum in multis. p̄all.

Infula sumit̄ interdū ꝓ corona imꝑiali. C. de q̄. p̄scṗ. l. fi. in fi. Qn̄qꜫ ꝑ alba fasciola sacerdotalis capitis ſm glo. in cle. ij. de vi. et ho. cle. Capit̄ etiā ꝑ mitra epi vl' abbatis. ⁊ significat altitudinē sapiē q̄ p̄cellere debet ep̄s. j. q. vij. ꝯtra venientib꜡. j. q. j. vilissim⁹. xxv. di. §. nunc autē. lxj. di. in sacerdotib꜡. et duo cornua eius significāt duo testamēta. s. vetus ⁊ nouū. q̄ ep̄s debet memorialiter tenere. xxiij. di. q̇ ep̄s. Et due pendule q̄ sūt in posteriori ꝑte significāt mēoriā duplicē scꜫ mādatoꝝ diuinoꝝ. xliij. di. sit rector. Et pctōꝝ suorū ad cōpunctionē. de pe. dis. iij. iudas. in fi.

Ingeniosus d꜡ q̄si intus h̄n̄s vim gignēdi quālibet artē ſm Isi.

Ingenuus est cui ex natiuitate cōpetit libertas q̇ nō est fact⁹ liber sꜫ natus. insti. de ingenu. in ṗn. Uide de hoc etiā Azo. ī sum. C. de inge. vel est q̇ statim qn̄ nascit̄ liber ē. de ser. nō ordi. c. instituēdi. in glo. j. Et ingenuitas dicitur libertas. de purga. cano. c. j. in glo.

Inita id est contracta. de pact. capi. anthigonus.

In integrū restitutio est prioris status quē facit princeps reintegratio. vel iuris ꝑ rioris ꝑ quā subuenit̄ minorib꜡ ⁊ ecclesijs. vt in. l. j. C. ꝺ sen. pas. etiā est audiētie reintegratio ſm spe. eo. ti. ⁊. l. ꝙ si minor. §. si restitutio. ff. de mino.

In integrū restituere est reducere ī eū statū in q̄ erat an̄ lesionē. de in inte. resti. c. auditis. ī glo. fi. Et ꝑ hūc modū subuenit̄ minorib꜡ ⁊ ecclesijs. C. de repudia. l. j. et. C. de in inte resti. l. postulata. Et qn̄qꜫ ex legitima ⁊ iusta cā subuenit̄ etiā maiorib꜡. vt. ff. ex q̇b꜡ cau. maio. ꝑ totū. et sic intelligūt̄. c. ex lr̄is. eo. ti. et. c. cū bertholdus. de re iudi. et. c. significante. de pigno.

Iniuria vno mō generaliter d꜡ esse illud qꝺ nō fit iure. ⁊ d꜡ q̄si nō iure factū. Scꝺo iniuria specialiter d꜡ culpa. vt in. l. aq̇l. Tertio d꜡ iniq̇tas vel iniusticia iudicātis. vt in sti. eo. ti. in ṗn. Quarto d꜡ ꝯtumelia. vt. ff. de iniur̄. l. j. in ṗn. et. l. apud labeonē. eo. ti. Dicit̄ ḡ iniuria q̄si ius iniquū. ex eo sic dicta ꝙ iure ⁊ iusticia caret. Fit autē iniuria trib꜡ modis. s. re. verbis. et lr̄is. Re. vt cum man⁹ inferunt̄. vt d. l. j. §. j. Uerbis. vt cum fit cōuiciū. vt in. §. j. iā alle. qꝺ fit a cōcitatione vel cōuentu. hoc est a collatiōe vocū. Cū em̄ in vnū pl'es voces ꝯferunt̄ cōuicium dicit̄ q̄si ꝯuentū. Et fit ꝯuicium nō tm̄ p̄n̄ti sed etiā absenti vt vociferādo. vl' alios ad vociferandū ꝯcitādo ꝯ certā ꝑsonā. vt l. j. et. l. apud labeonē. §. cōuiciū. cū. §. fecisse. ff. de iniur̄. Iniuria lr̄is fit cū q̇s ad infamiā alicui⁹ libellū vel famosum carmē vel historiā ꝯscribit. vt. ff. de iniur̄. l. lex cornelia. §. si q̇s ꝓboꝝ. Req̇re s̄. Famosum carmen. Itē iniuria triplex est. Una leuis. vt si modico ictu q̇s a p̄re vel suꝑiori ꝑcutiat̄. Alia atrox. vt si aliq̇s a miore se fortit̄ vel etiā modice ꝓberet̄. vel in ꝯspectu iudicis. vel oculo aut mēbro ṗuet̄. Et hic d꜡ pluribus modis vt p̄missum est.

Iniuriarū actio. Re. s̄. actio iniuriarū.

In ius vocare est in ius cā iur̄ expiendi vocare apꝺ eū q̇ ius dictur⁹ ē vt expiat̄ actor an ius sibi cōpetat an nō. vide de h̄ Azo. ī sum. C. eo. ti. et habetur. C. et. ff. eo. ti. l. j.

Inibi est aduerbium cōpositum. etiā quādoqꜫ est nomen libri quem cōposuit Ouidius cōtra ibim aduersarium ⁊ corriualem suum. quem vituperans ibim nominabat. q꜡ ibis. i. ciconia q̄ est auis vituperabilis ⁊ immunda. adeo ꝙ ei⁹ immundiciā exṗmere noluit ſm Jo. an. ī cle. j. de re iudi. ī glo. ꝟsi. inibi. vbi hec ponit.

Inhiatio est frequēs requisitio. C. ꝺ pe. bo. subla. l. j. li. x.

In litē iurare est suo arbitrio p̄stito iuramēto ꝓ tāto nolle carere vl' rei estimatōe ⁊ suū interesse singulare facere. et h̄ infinita taxatione facta ꝑ iudicē. vt. l. videam⁹. §. iurare ff. de in lit. iur̄. et. l. arbitrio. ff. de dolo. ⁊ ita hoc iuramentū fuit affirmatiōis. in q̄ opi. fuit glo. ff. de in lit. iur̄. suꝑ rubri. licꜫ ꝯtrariū teneat dn̄s Jac. de rauen̄. ī e. ti. li. ij. ꝑ h̄ de eo no. plene vl' rei estimatiōe. sed si suum singulare interesse facere.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-556/0119

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG